

MYŠÁRNÍK

MYŠÁRNÍK

Č. 5

Leden 2012

3. ročník

ROZHOVOR ČÍSLA pan učitel Procházka

V této rubrice
bychom vám
chtěli
představit
bývalé učitele
naší školy.

1. Od kterého roku jste začal učit na naší škole, jaké předměty jste vyučoval?

Na této škole jsem začal učit v roce 1970 (dnes je to 42 let). V roce 2007 jsem odešel do důchodu, ale občas jsem se tady objevil na výpomoc. Vyučoval jsem chemii a tělesnou výchovu. V tělesné výchově jsem učil převážně chlapce a znalosti z oboru chemie jsem předával všem žákům. Ale protože tehdejší úvazek byl zhruba osmadvacet hodin, musel jsem nějaké předměty dobírat. Učil jsem téměř všechno, například ruský jazyk, a dokonce chvíli i hudební výchovu.

Obsah tohoto čísla

Rozhovor s p. uč. Procházkou.....	1
Sport.....	5
Zpívání v jídelně.....	7
Tepláková párty	8
Divadlo.....	9
Perličky.....	10
Pro nejmenší.....	11
Co nás čeká příště?.....	13

*Učitelský sbor s panem Procházkou (drží
v ruce kytici karafiátů) ve školním roce
1982/83.*

2. Jaké byly vaše učitelské začátky a co vám dělalo největší potíže?

Moje učitelské začátky byly takové, že jsem se před žáky trochu styděl a byl jsem nervózní. Třeba v Moravské Třebové jsem přišel do třídy a děvčata si mě začala prohlížet, tak jsem znejistěl a koukal jsem, jestli nemám někde rozepnutý knoflík a podobně. Co se týká odbornosti, tak tam jsem problémy neměl.

3. Která škola se stala vašim úplně prvním působištěm?

V rámci řízené praxe jsem začal učit v Moravské Třebové. Byl jsem ještě absolventem fakulty a tehdy se musel poslední ročník dělat jako řízená praxe. Až po jejím ukončení jsem obdržel diplom o ukončeném vzdělání. A protože mám aprobaci chemie – tělesná výchova, tak jsem vyučoval převážně tyto předměty. Abych naplnil celý úvazek, učil jsem ještě fyziku.

4. Vyučoval jste raději starší, nebo mladší žáky? Proč?

Učil jsem převážně žáky od šesté do deváté třídy, ale nejraději jsem pracoval s deváťáky. Když byla osmiletá povinná školní docházka, tak jsem nejraději vyučoval v osmé třídě. Důvodem bylo, že se staršími žáky se už dalo nějak rozumně domluvit, v hodinách jsme se i zasmáli. Mám rád humor v rámci mezí a ten se nedal u mladších dětí tak dobře realizovat.

5. Kolik se za dobu vašeho učení na naší škole vystříдалo ředitelů?

Když jsem nastoupil, byla tady paní ředitelka Wáberová, po ní nastoupil pan ředitel Přichystal, poté tady byla asi rok ředitelkou paní učitelka Šperková a pak nastoupil na tuto funkci dnešní ředitel pan Tobiáš.

6. Vzpomínáte konkrétně na některou z vašich tříd jako na tu svoji nejoblíbenější?

Nemůžu říct, že bych pokládal nějakou třídu za svoji nejoblíbenější. Je ale pravda, že rád vzpomínám na 70. léta, kdy s deváťáky byla velká „sranda“. Velmi rád vzpomínám na devátou třídu, která pro mě na konci školního roku připravila takové rozloučení, že jsem byl úplně dojatý. Poslední den, když jsem vstoupil do třídy, uvítal mě špalír žáků. Každé z 30 dětí mělo jeden karafiát, já jsem procházel tím špalírem a přebíral od každého květinu, na konci jsem měl v náruči obrovskou kytici. Tak to byl pro mě nejsilnější zážitek. Nikdy jsem na tyto žáky nezapomněl, pravidelně se s nimi scházím. Ale nemůžu říct, že bych vyloženě některou třídu protěžoval. Zajímavé ale je, že raději jsem učil ve třídách, kde jsem nebyl třídní, nemusel jsem zde řešit třídnické práce.

Pan učitel v roce 1983, kdy od svých žáků dostal tričko s vlastnoručními podpisy a zmíněnou kytici karafiátů.

7. Vybaví se vám nějaké nezdary, zážitky nebo nějaké vtipné perličky z dob, kdy jste učil?

Nezdary si nějak nevybavuji, ale co se týče zážitků, tak těch mám plno. Jednou jsem třeba vstoupil do deváté třídy a žáci stáli v pozoru na židlích a čekali, jestli se rozčílím nebo co budu dělat. Já jsem přišel, sundal jsem si pantofle, stoupl si na židli a z ní na katedru a řekl jsem: „Posaďte se!“ Slezl jsem na zem, nic jsem neřekl a učil jsem dál. Později na srazech jsme vždy na toto vzpomínali. Dále mám zážitky, kdy jsem se vysloveně bavil, jak se žáci snažili popisovat. Jednou, když jsme byli dole ve dnešní fyzikální učebně a psali písemku z chemie, tak jeden žák seděl v první lavici a chemie mu moc nešla. Byl zrovna červen, venku asi 28 stupňů a já jsem viděl, že má taháky. Tak jsem se vždycky podíval jakoby do okna, ale přitom jsem sledoval, jak se mu potí ruce a ty taháky se mu na ně lepí. Vždycky, když chtěl něco opsat, tak jsem se na něho koukl a opravdu se bavil, jak se je snaží zakrýt a ony se mu přitom lepí na ty ruce. Teď na to na srazech také vzpomínáme a vždy se smějeme. Určitě byly i chvíle, kdy jsem se rozčílil. Myslím, že jsem převážně klidný člověk, k velkému rozčilení tak docházelo nanejvýš jedenkrát za rok a to už dotýčný věděl, že je opravdu zle. Na to horší se ale spíše zapomíná a vzpomíná se na to lepší.

8. Jak mnoho se změnilo školství a učební metody od vašeho odchodu?

Změnilo se toho hodně. Ve třídách jsou interaktivní tabule, zdokonalily se počítačové učebny. Když jsem odcházel, tak tady byla počítačová učebna pouze dole a začínala se budovat ta v prvním patře. Žáci jsou nyní velice šikovní při práci s počítači, obdivuji zejména ty mladší. Když jsem odcházel do důchodu, tak mně pan učitel Navrátil radil, abych si koupil počítač, ale já jsem říkal, že to nemá cenu. Ale teď jsem rád, že jsem ho poslechl.

9. Kdybyste měl srovnat charakter školy například před 20 lety a dnes, dokázal byste říci základní odlišnosti?

Dříve se ve škole používala tabule a křída. Žáci se více učili poznatky z paměti slovo od slova. Nyní se klade důraz zejména na logické myšlení. K velkým změnám došlo v oblasti počítačové techniky a jazyků. Jazyky a počítače mají dneska zelenou. Dříve bylo všechno jinak. Jako tělocvikář jsem měl při výuce k dispozici pro celou třídu, která obsahovala třeba 30 dětí (jednou jsem měl dokonce i 31 kluků), jeden míč na kopanou a jeden míč na košíkovou. To bylo všechno a žáci si toho velice vážili. Dnes má každý žák v podstatě jeden míč, hokejku atd. a považuje to za samozřejmost. V tomto je také rozdíl. V dobách, kdy jsem učil, byla hodně populární gymnastika s kotouly, přemety a dalšími cviky. Žáci byli velice šikovní, ale dnes se zajímají spíše o atletiku a kolektivní hry a dalo by se říct, že po fyzické stránce jsou na tom lépe.

10. Víte o někom, kdo pracoval na naší škole stejně dlouho nebo snad ještě déle než vy, nebo držíte v této oblasti rekord?

Troufám si říct, že na této škole jsem odučil nejvíce let já. Učila zde dlouhou dobu celá řada učitelů, ale aby někdo učil na škole skoro 40 let, to opravdu nepamatuji. Myslím si, že držím primát a těžko mě někdo překoná.

Pan učitel a jeho bývalí žáci.

11. Jak si užíváte zaslouženého odpočinku, co děláte ve svém volném čase a co jste tedy „vyměnil“ za učení?

Užívám si zaslouženého odpočinku jako každý důchodce. Důchodci vždycky říkají, že nic nestíhají. Je to pravda a je to tím, že nás nikdo do ničeho netlačí a my si můžeme dělat, co chceme. Nejvíce mě baví jezdit na kole, i když teď už se začínají projevovat nějaké zdravotní problémy. Stále ještě ale šlapu třeba na rotopedu a snažím se udržovat v kondici. Jsem také rád, že se někdy přijdu podívat do školy a že nejsem doma izolován. Takže sportuji, občas chodím kolem rybníka a každý den jsem na internetu. S počítačem se učím co nejvíce pracovat, mým pomocníkem je pan učitel Navrátil nebo i pan učitel Brázda. Když něco nevím, tak mi vždy poradí. Také se samozřejmě věnuji vnoučatům.

12. Nezalitoval jste někdy rozhodnutí stát se učitelem?

Nevím, zda bych chtěl být ještě učitelem. Ale nelituji, mám pěkné vzpomínky a prožil jsem toho spoustu hezkého. I když jsem tady zaskakoval, tak nemůžu říct, že bych měl nějaké problémy. Ale za těch pět let, co zde neučím, už tady skoro nikoho neznám. Jsem ale rád, že zůstávám v kontaktu se školou, kde jsem toho tolik prožil.

Poslední společná fotografie pana Procházky a učitelského sboru ze školního roku 2009/10.

Školní rok 1978 - 79

Školní rok 1978 - 79

Další fotografie pana učitele s jeho žáky.

Chtěli bychom touto cestou panu učiteli Procházce moc poděkovat za to, že si na nás udělal čas a zavzpomínal na uplynulá školní léta. Přejeme mu hlavně hodně zdraví, životního optimismu a ať ho chuť do života neopouští.

**Jana Machalová
Daniela Adamová
Tereza Kreinerová
Nikča Strachoňová**

Sport

Florbalový turnaj žáků

Již brzy se uskuteční okresní kolo největšího florbalového turnaje o pohár ministra školství, kterého se zúčastní i naše škola. Celá soutěž bude sledována kamerami České televize. Není určena jenom pro hráče, ale zapojit se mohou také ostatní žáci. Mohou působit například jako novináři a psát do školního časopisu, nebo se mohou stát součástí fanclubu našeho týmu Myšárna United. Kapitánem našeho týmu je Adam Novák, zástupcem David Čermák. Soupiska hráčů není ještě kompletní, protože není jisté, zda mohou hrát i dívky. Nicméně ta současná zní takto: Jirka Macků, Petr Leinweber, Dan Sedláček, Lukáš Sajdl (všichni 8. třída), Saša Jedlička, Dominik Svoboda (9. třída) a Peťa Šplíchal (7. třída). Za registraci do tohoto turnaje můžeme poděkovat panu učiteli Jiřímu Sehnalovi. Doufáme, že budete patřičně fandit naší Myšárně, aby se jí v tomto turnaji dařilo postoupit co nejdál. ☺

*Toto je znak našeho
florbalového týmu,
jehož autorem je Jirka
Macků.*

**Nikča Strachoňová
Jiří Macků**

Návštěva ČEZ arény

Dne 20. ledna 2012 někteří žáci naší školy navštívili ČEZ arénu, kde zhlédli hokejové utkání HC ČSOB Pojišťovna Pardubice proti HC Mountfield České Budějovice. Do Pardubic jsme přijeli mezi 15. a 16. hodinou. Měli jsme rozchod po AFI Palace. Později jsme se sešli a společně odešli do arény. Pan učitel Sehnal koupil vstupenky, rozdál nám je a každý jsme si našli své místo. Po úžasném zápase plném emocí, zvratů a nádherných hokejových zážitků tým Pardubic vyhrál 5 : 2. S krásným vítězným pocitem jsme se s radostí vraceli domů. Do Svitav jsme přijeli kolem 22. hodiny. Celá akce se velmi vydařila a my už se těšíme na další

Naše děvčata s maskotem.

Tereza Kreinerová

Zpívání v jídelně

Již několik let se celá naše škola schází o vánočním čase ve školní jídelně, kde každá třída předvede svou nacvičenou vánoční koledu. Letos podruhé nás překvapili i naši učitelé, kteří si pro nás připravili koledu Adeste Fideles. Všechny nás okouzlili svým krásným zpěvem. Tyto chvíle jsou příležitostí, kdy si uvědomujeme, že do této školy chodíme rádi.

Eliška Hanzlová

Tepláková párty

Víte, že tento rok se na naší škole pořádalo vánoční zpívání. Nejen to, ale i besídky ve všech třídách. Žáci si předávali dárky, hráli hry, tancovali a jinak se bavili. Devátá třída si připravila pro první až třetí třídu trošku něco jiného. Společně vymysleli, co by se líbilo dětem, a vymysleli teplákovou párty. Všichni zúčastnění, i naši zlatí deváťáci, měli na sobě teplákovku nebo aspoň tepláky. Byla to opravdu krásná podívaná. A teď odpověď na otázku, co se tam vlastně dělalo. Myslím, že zorganizovat zábavu pro tak malé děti nebylo lehké. Tak nejprve si devátá třída musela připravit aparaturu a vymyslet různé hry. Zábava byla veliká. Začalo to různými hrami. Jelikož jsem měla možnost na teplákovou party nahlédnout, tak vám povím, jaká hra se mi líbila nejvíce. Myslím si, že největší úspěch měla hra na nejlepší zrcadlo. Celkem legrační bylo i to, když se pustila Macarena a všichni začali tančovat. Děti se určitě patřičně vyřádily a všem se tato akce velmi líbila.

„Ať žijí tepláky!“

Linda Stratilová

Divadelní představení

Ve středu 11. ledna 2012 zhlédli žáci druhého stupně již podruhé abonentní vystoupení ve Východočeském divadle v Pardubicích, které neslo název Zvoník u matky boží. Po tradičním dvouhodinovém rozchodu jsme měli sraz u divadla a potom už začalo samotné představení. Příběh se odehrává ve středověku a hlavní postavou je kněz Frollo z Chrámu Matky Boží, který byl vždy oddaný a věrný Bohu. V dětství se ujal Quasimoda s ohavnou tváří, jenž se stal vůdcem chudáků a stvůr. Pojednou se však Frollo zamiluje do cikánské tanečnice Esmeraldy, jejíž srdce patří již jinému. Frollo tuto skutečnost ale nestrpí a rozhodne se ho zabít. Na Esmeraldu padne tímto činem podezření a je odsouzena. Esmeralda neví, jaké je její vlastní jméno, protože když byla malá, ztratila maminku a doteď se ji snaží najít. Brzy se však ukáže, že muž, kterého zabil Frollo, přežil. Esmeralda je šťastná a ke všemu najde i svoji ztracenou maminku. Frollo nakonec padá z věže chrámu. Všechny nás tento dojemný příběh okouznil a zaujaly nás i herecké výkony. Zdá se, že pardubičtí herci jsou ve svých rolích stále dokonalejší. Už teď se těšíme na další divadelní představení, které se uskuteční 8. února.

Kněz Frollo.

Esmeralda a její ztracená matka.

Quasimodo.

Jana Machalová

Perličky ze školních lavic

Díky paní učitelce Tesárkové, která již několik let sbírá vtipné výroky ze školních lavic, jsme vám mohli některé představit.

V hodinách některé děti opravdu pronáší opravdové perličky:

1) Beran, beranice, beraně.

Jelen, srna, tele.

Kohout, kohoutice, slepice.

2) Nemohu nakreslit strakaté kotě, nemám strakatou pastelku.

3) Největší hora Krkonoš je Krakonoš.

4) Vyjmenuj základní podmínky života na Zemi. – Půda, planety, ňadro.

5) Proč se střídá na Zemi noc a den? – Protože ve dne pracujeme a v noci spíme.

6) Na jaře vyjedou traktory do polí a rozvázejí tam sračky.

7) Karlův most je postaven z vajíček.

8) Opera B. Smetany – Tři čuníci.

9) Čísla máme sudá a lichotivá.

10) Když napíšeš číslo 1 a 2 za sebe, dostanu číslo 7.

11) Nemohu si přinést vyfouklé vejce, protože vejce máme od babičky a ty jsou trochu posraný.

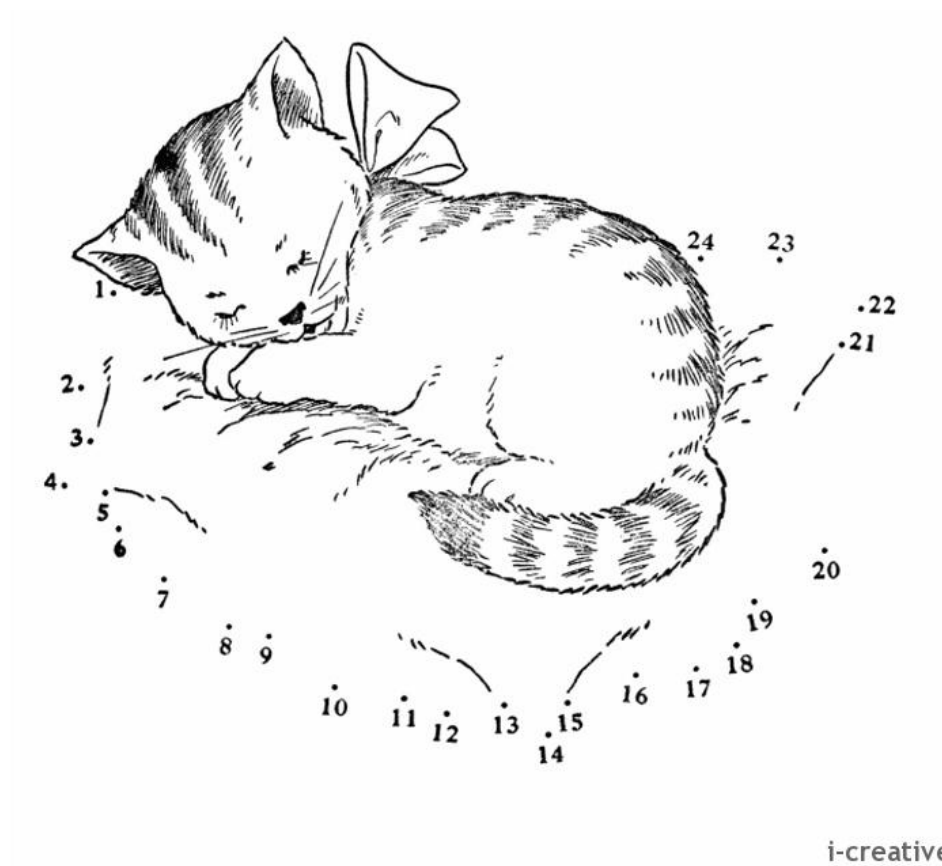
12) Jaký užitek nám dává kůň – peří z ocasu.

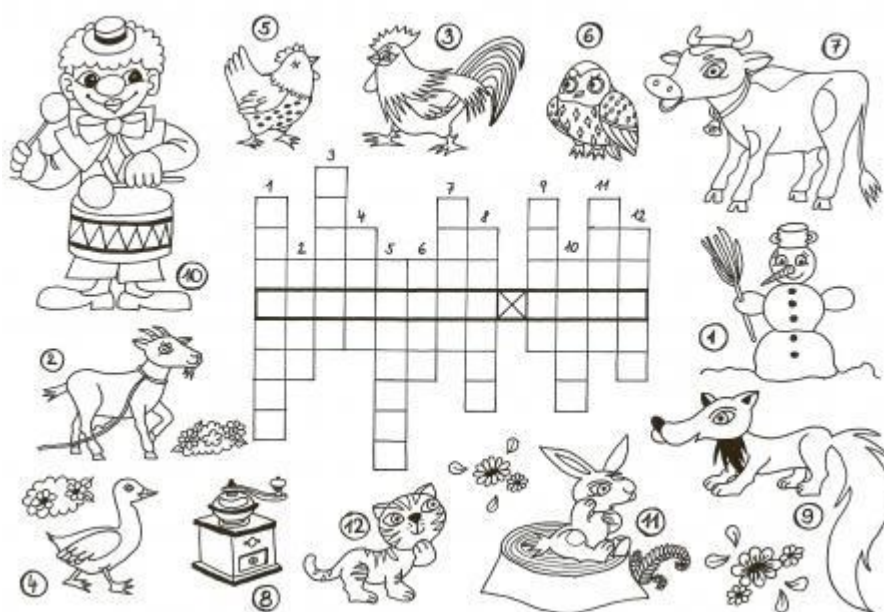
Tereza Kreinerová
Paní učitelka Tesárková

Pro nejmenší

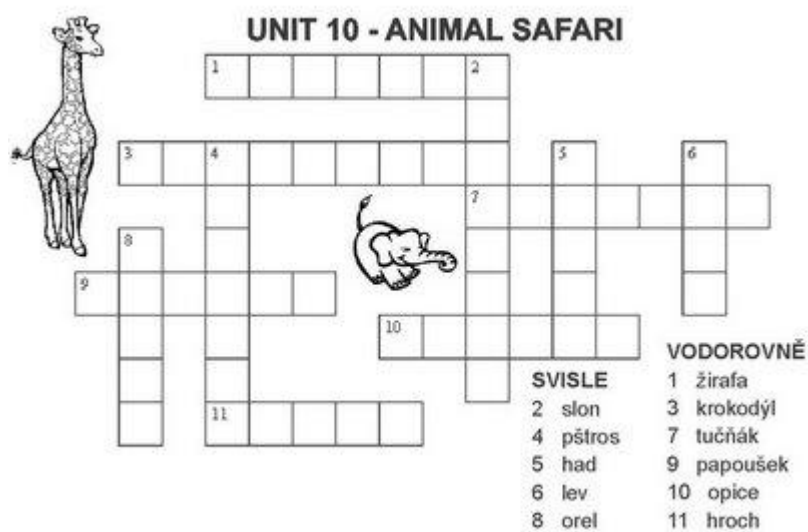
Koťátko spokojeně spí, dokreslíš mu polštář, na kterém odpočívá?

Doplň názvy obrázkových postaviček podle čísel:

Znovu doplň názvy zvířat podle čísel, ale tentokrát v angličtině:

Jirka Macků

Co nás čeká příště?

1. Rozhovor s bývalou učitelkou naší školy

2. Móda pro psy

3. Fotoromán

4. Knižní okénko

5. Sport

6. Divadlo

7. Poradna pro náctileté

a další..

Na tomto čísle se podíleli: Daniela Adamová, Eliška Hanzlová, Vlasta Kosková, Tereza Kreinerová, Petr Leinweber, Jiří Macků, Jana Machalová, Nikola Strachoňová, Linda Stratilová, Aneta Veselá.